

ÉLETIGE

„A mennyek országa hasonlít a kereskedőhöz, aki igazgyöngyöt keresett. Amikor egy nagyon értékeset talált, fogta magát, eladta mindenét, amije csak volt és megvette.” (Mt 13, 45-46)

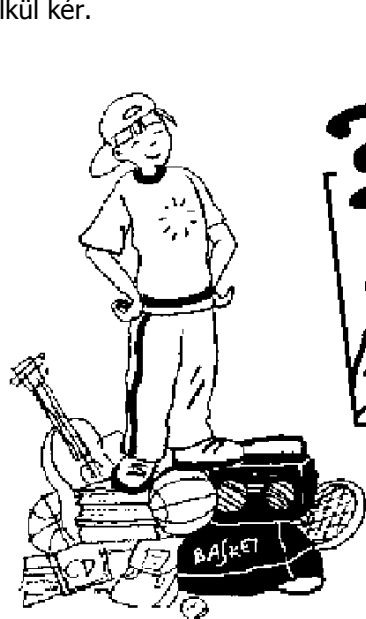

Találkozás Jézussal az igazgyöngy, egyedülálló lehetőség, melyet nem szabad elszalasztanunk!

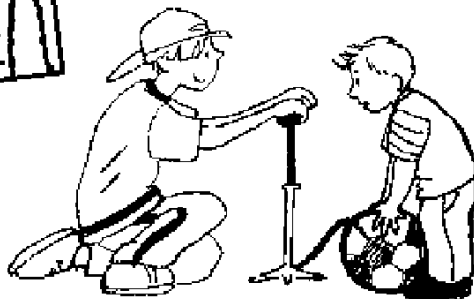
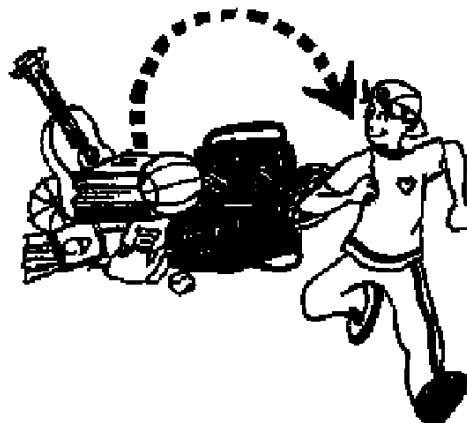

A példabeszéd egy kivételes, meglepő eseményt mond el egy kereskedőről, aki - talán egy bazárban - megpillantott egy drágakövet. Óriási értékét csak az ő szakértő szemei tudták felmérni. Kalkulálni kezdett és látta, hogy nagy haszonhoz juthat. Úgy döntött, eladja mindenét és megveszi. A helyében ki ne tett volna ugyanígy?

A tanítványok nem először érzik azt, hogy radikális döntést kell hozniuk: ha követni akarják Jézust, legértékesebb javaikról is le kell mondaniuk...Jézus kérése azonban nem abszurd. Ő nem ok nélkül kér.

Elhagyni a biztosat a bizonytalanért?

Talán meg kellene tanulnunk a „kicsinyektől” az Atya Gondviselésébe vetett nagyobb bizalmat: Ő nem hagyja, hogy bármi is hiányt szenvedjenek azok, akik szeretetből odaadták azt a keveset is, amivel rendelkeztek.

Kongóban néhány fiatal egy pár hónapja művészi képeslapokat kezdett készíteni banánhéjból, amiket aztán Németországban eladtak. Kezdetben az összes bevételt megtartották (valaki ebből biztosította családjá megélhetését), később viszont elhatározták, hogy jövedelmük 50%-át közösbe teszik. Ebből harmincöt munkanélküli fiatalnak tudtak segítséget nyújtani.

Isten nagylelkősége azonban felülmúlhatatlan: ketten közülük olyan megdöbbentő módon tettek tanúságot az üzletben, ahol dolgoznak, hogy több kereskedő ehhez az üzlethez fordult segítségért, amikor alkalmazottakra volt szüksége. Így tizenegy fiatal fix álláshoz jutott.